

ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΟ ΚΑΤΑΦΥΓΙΟ ἸΕΙΟΝ ΕΣΤΙ
ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΗ ΑΓΟΡΙΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ - ΛΥΚΕΙΟΥ

Τά πάντα καί ἐν πάσι Χριστός
Κατασκήνωση Αγοριῶν Γυμνασίου - Λυκείου
Μακρυνίτσα 2008

ΜΑΚΡΥΝΙΤΣΑ 2008

Ύμνος της ομάδας των Δέντρων

Απ' τους Κέδρους του Λιβάνου
στην ελιά της προσευχής
απ' του «εγώ» την άδεια χώρα
ως την όαση του «εμείς».

Ίδια πάντα η ευλογία
με ύσωπο ή βασιλικό
των ανθρώπων η πορεία
δέντρο που διψάει Θεό.

Όλη του κόσμου η Ιστορία
σκαλισμένη σ' ένα δέντρο
άνθρωποι κύκλοι στον κορμό του
κι ο κριτής στο κέντρο.
Όλη του κόσμου η Ιστορία
κυπαρίσσι και μανόλια
δέντρα που στ' ουρανού τα σπλάχνα
κορφοδείχνουνε ολόρθα.

Ο Χριστός είναι τ' αμπέλι
Να τραφούνε οι πολλοί
ειν' ο ιερός ο βότρυς
που χορταίνει όλη τη γη.

Κρεμασμένος στο Σταυρό Του
σύμπλεγμα σα δέντρο ορθό
δυο κλαδιά χέρια ανοιγμένα
Ξύλο ευσκιάφυλλο.

Ύμνος της ομάδας της Γης

Χώμα η γη, πηλός και λάσπη
που ο Θεός άνθρωπο πλάθει
δικιά Του εικόνα και μορφή
να Τον αγγίζει αν το μπορεί.

Χώμα ο Αδάμ στη γη επιστρέφει
στον Ποιητή την πλάτη στρέφει
εξόριστος γης κι ουρανού
μακριά απ' το χάδι του Θεού.

Πέφτει ο σπόρος και βλασταίνει
και καρπίζει όταν πεθαίνει
από πίστη κι απ' αγάπη
μόνο η γη ζωή θα βγάλει.

Σώμα και Αίμα Του μοιράζει
τον Εαυτό Του όλον αδειάζει.
Να θρέψει ο Χριστός τη γη
ν' ανθίσει απ' την αρχή ζωή.

Σκύβει ο Σποριάς στη γη σαν πρώτα
με δάκρυ, αίμα και ιδρώτα.
Ο Λόγος Του δίνει σοδειά
και πάλι τη ζωή γεννά.

Από τη γη μέχρι τον Άδη
τον Αδάμ η αγάπη ψάχνει.
Και μ' ανασταίνει απ' τη φθορά
τον λευτερώνει απ' τα δεσμά.

Ύμνος της ομάδας της Φωτιάς

Παντού φωτιά
Έρωτας, πάθος κι οργή
Και των παθών πυκνά είναι τα νέφη.

Φωτιά ο θυμός
φωτιά κι ο πειρασμός
αναζωογονεί και καταστρέφει.

Απ' άδειο τάφο φλόγα πηγάζει
η Ανάστασή Του τον κόσμο αλλάζει
γλώσσες φωτιάς η γη πλημμυρίζει
καρπούς του Πνεύματός Του χαρίζει.

Η πυρκαγιά που καίει τα δάση
Χείμαρρος πίστης ας την προφτάσει
Η αγάπη μας τη γη ν' αγκαλιάσει
Με προσευχή τον κόσμο ν' αλλάξει.

Απ' τον Σταυρό
Δάκρυ μετανοίας ζητά
Τις αμαρτίες μας να κάνει στάχτη.
Σαν το κερι που λιώνει και οδηγεί
Άναψε μέσα μας πάλι αγάπη.

Ύμνος της ομάδας του Ήλιου

Κι αν παγώσει ο ήλιος
κι αν σβήσουνε τ' αστέρια
μη φοβάσαι!
Δεν υπάρχει σκοτάδι.

Το πρόσωπό Του Φως
πάνω μας θα ξημερώνει
αιώνιος Ήλιος
που νικάει τον Άδη.

Να κρατώ το μυαλό στο Χριστό
μες της νύχτας το βυθό
ειν' η μόνη ελπίδα.
Και ξανά απ' την αρχή θα Τον βρω
Ήλιο αληθινό
μ' άγγιξες, Κύριε, και Σε είδα!

Ο προσωπικός μου
ο δικός μου Θεός
Ήλιος φέγγει Αναστημένος ο Χριστός
μ' ακουμπά με λευτερώνει
μου λυτρώνει τη στιγμή
δίχως όρια μαζί Του η ζωή.
Ο προσωπικός μου
ο δικός μου Θεός
Ήλιος φέγγει Αναστημένος ο Χριστός
ειν' ο φίλος, ο αδελφός μου
ειν' το τέλος κι η Αρχή
δίχως όρια μαζί Του η ζωή!

Μες τη μέρα τύφλωσε
τον Ήλιο τ' Άγιο Φως
από το μνήμα που αδειανό στέκει πάντα.

Κι από εκεί ταξιδεύει τη γη
Η Ελπίδα σε μια Λάμψη
που κρατάει αιώνια.

Ύμνος της ομάδας των Αστεριών

Μες τη νύχτα σαν κοσμήματα πώς κρέμονται
τ' ουρανού στολίδια άπειροι αστέρες!
Όταν φτιάχτηκαν οι Άγγελοι πώς χαίρονται
κι από τότε υμνολογούν τις Έξι Μέρες!

Στη Βηθλεέμ αστέρας χάραξε το δρόμο Του
Θεία Γέννηση κι αλλάζει η Ιστορία
Κι όλοι οι Αστέρες οι Πολύφωτοι στο χρόνο Του
σαν πυξίδες του Ουρανού στην Εκκλησία !

Αστέρια τ' ουρανού λαμπρές ψηφίδες
σαν πινελιές της δόξας του Θεού
για να γεννούν παντοτινά ελπίδες
να αλλάξει αυτός ο κόσμος του «εαυτού».

Αστερίσκοι σαν σκιές συχνά θα φαίνονται
ευτυχώς θα ξεχαστούν στην Ιστορία
της Βηθλεέμ τ' Αστέρι πάντοτε θα ορέγονται
μ' Αστερίσκος μόνο αυτό στην Λειτουργία!

Ύμνος της ομάδας του Αετού

Σαν τα φτερά μου ανοίγουν
μόνο οι ανέμοι μ' ορίζουν
της λευτεριάς πορθητής.

Μέσα στις μπόρες γενναίος
πάνω στα βράχια μοιραίος
ένας αητός νικητής.

Na μετρηθώ στον αέρα
με του κακού τη φοβέρα
να την κερδίσω τη μάχη, ψηλά
είναι του αετού η φωλιά.

Σαν τα φτερά μου λυγίσουν
και χαμηλά με τραβήξουν
θ' αντισταθώ στη φθορά.

Θα βουτηχτώ με μια φόρα
θα πέσω πάνω στο χώμα
νέος θα γίνω ξανά!

Θα Σ' αγκαλιάσω Πατέρα
με του παιδιού τον αέρα
κράτα με πάντα, Χριστέ μου, ψηλά
είναι του αετού η φωλιά!

Ύμνος της ομάδας του Ανέμου

Θλιμμένη η φύση,
ο κόσμος σαν «δύσει»
το Φως που θα βρει η ψυχή να μην σβήσει!
Πνοή που φυσάει
Θεός που μιλάει
μια σπίθα από Φως παντού τη σκορπάει!

Όλα ο Θεός, να το θυμάσαι,
τόσο σοφά τα `χει φτιαγμένα!
Δώρο η ζωή, μια Πνοή
«Αναπνοή» για τον καθένα!
Σ' όλα ο Χριστός, να το θυμάσαι,
θεία Πνοή σε κάθε βλέμμα
Δώρο Ζωής, κι εξαρχής
στη φύση όλα γίναν ένα!

Δροσιά μες τη φύση
Θεός σαν «μυρίσει»
άνεμος γλυκός πάλι θα φυσήσει!
Δροσιά στην ψυχή μου
Εκείνος μαζί μου
τη φύση αληθινά χαίρεται η ζωή μου!

Ύμνος της ομάδας του Ανθρώπου

Με χώμα γεννήθηκες
πηλός ζωντανός!
Μια Ανάσα Του έφτανε
να νοιώσεις το Φώς!
Τον κόσμο σου δώρισε
στολίδι να ζεις
να γίνεις πώς έφτασες
δυνάστης της Γης;

Τον εαυτό σου όταν δαμάζεις
για το Αιώνιο πλώρη βάζεις
Άνθρωπε, στα πάντα βλέπε το Θεό!

Ο κόσμος ξεχάστηκε
μα η φύση πονά,
αργά το κατάλαβε
κι ο χρόνος περνά!
Ξεκίνα, προσπάθησε
το θαύμα να ζεις,
στη φύση που χάρισε
Εκείνον να δεις!

Ύμνος της ομάδας του Νερού

Όλα για μας, εδώ
στον κόσμο αυτό που αν λείψει νερό
τίποτε δεν πρόκειται να ζήσει!

Κι ήρθε η στιγμή, τι ντροπή,
η πλάση τώρα πια θα χαθεί
αν κι εσύ το κακό δεν σταματήσεις!

Πώς μπορώ να βοηθώ
και την φύση ν' αγαπώ
πώς πηγή θα γίνω για τον αδερφό.

Δωσ μου να πιω, να δροσιστώ
καθαίο γάργαρο νερό
απ' την αληθινή πηγή
το νερό της ζωής.
Λόγος Θεού, Λόγο θα πιώ
το Ευαγγέλιο Ιερό
να ξεδιψάσει η ψυχή
ναι, Κύριέ μου, Δόξα Σοι.

Τώρα μπροστά θα κοιτώ
και τον κόσμο αυτόν θ' αγαπώ
έχω μάθει την αλήθεια, θα στην πω.

Πηγή Ζωής, Θεός,
«τα πάντα και εν πάσι Χριστός»
μακριά Σου δεν θέλω πια να ζήσω.

Τώρα πια θα βοηθώ
και την φύση θ' αγαπώ
και πηγή θα είμαι για τον αδερφό!

